

ქვენი თომეტილი სიხად ვინც

57 193
192

საქართველოს საგარეო
287 1 199

საქართველოს საგარეო
287 1 199

საგარეო ურთიერთობების
საქართველოს უწყისი

დანი: 1870003
16.01.2025 13

13.

ზღვის აკვანივით ირნავა ურთიცი!

(დასასრული)

დიდი სტუმრება

ფაზისის ქალაქში

ჭრი სტუმრებზე. ისინი პატივისცემით, სიყვარულით ავლენენ ხალხით სახეს დარბაზს თვალს. აღტაცებით, გულთბილად ლაპარაკობენ ფოთზე, ფოთილებზე, ქალაქის შესანიშნავ ტრადიციებზე, და ერთხმად აღნიშნავენ, რომ საჭიროა კვლავაც განმტკიცდეს და საქმიანი გახდეს ფოთილების კავშირი დედაქალაქში მოღვაწე ფოთილებთან, გამოთქამენ მრავალ კეთილ სურვილს, რომელიც ჩვენი ქალაქის შემდგომი ზრდასა და გამწვენიერებისაკენ არის მიმართული.

დარბაზმა დიდი ურთიერთობით მისინა აკადემიკოსების შ. ამირანაშვილისა და ე. ფიფია, პროფესორების პ. ხუჭუაძის, კ. ზერგავას, ი. მგებრიძის, დოცენტ ნ. ქაქვიშვილის, საბჭოთა კავშირის გმირის შ. შურაღიას, რუსთაველი ფოთილების სახელით გამოსულ რუსთაველი მეტალურგიული ქარხნის სამქროს უფროსის ვ. გვახაძის, თბილისის 78-ე საშუალო სკოლის დირექტორის შოთა ჭითანავას გამოხსენებით. დარბაზი მქუხარე ტაშით შეხვდა პოეტ ალიო მირცხელიძეს, რომელსაც გამოსვლას, რომელმაც სიტყვის დასასრულს ლექსები წაიკითხა.

სტუმრებმა ძვირფასი სამახოვარის საჩუქრები დაჯილდოვეს. აკადემიკოსმა შალვა ამირანაშვილმა ფოთის საზოგადოებას საქართველოს ხელოვნების სახელმძღვანელო მუზეუმის სახელით გადასცა გერმანიელი მხატვრის ფიქსურული ტილო — „კაბალასტომი“. თბილისში მცხოვრებ

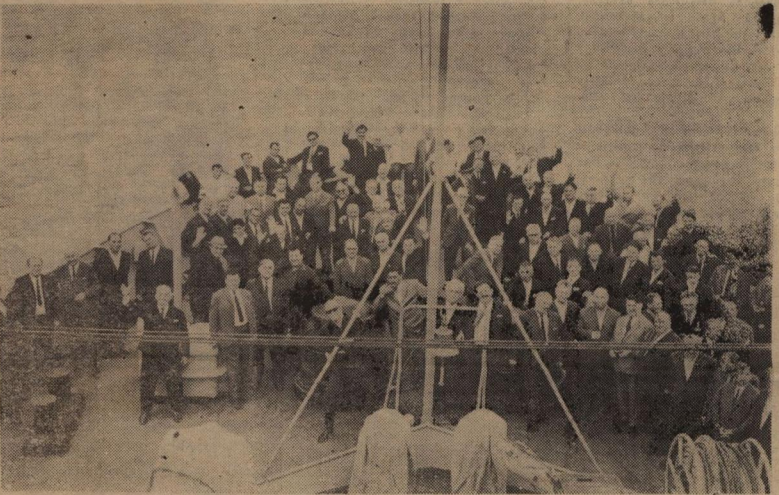
და მოღვაწე ფოთილების სახელით შ. ჭითანავამ პიონერთა სახლს უსახსოვრა ფერადი ტელევიზორი, მხარეთმცოდნეობის მუზეუმს — კობა გურულიის ჰედერობის შესანიშნავი ნიმუში „მედეას დაბრუნება“ და გიორგი კარა-მურჯანის პირადი საჩუქარი — აგრეთვე ჰედერობის ნიმუში, კულტურის სახლს ფილოლოგიის მიკრონიკობათა დოქტორმა, პროფესორმა აკაკი თოფჩიამ საჩუქრად ჩამოუტანა საკუთარი ლექსზე შექმნილი შ. ჭოჭუას „სიმღერა ფოთზე“, გიგლა ფირცხლაძემ — თავისი ნახატების კრებულო.

თბილისში მცხოვრებმა ფოთილებმა თვინათი ავტოგრაფებით სამასობრო ადრესი მიართვეს საქალაქო საბჭოს აღმასკომს.

სტუმარი-მასპინძლებმა თითქმის ვერ ეძლეოდნენ ამ შესანიშნავ სახეობა საღამოს. დიდხანს გაისმოდა ხანგრძლივი ტაში და ოცდობები, რომელიც ჩვენი ქალაქის სასიქალოლო შეილებსადმი იყო მიმართული. კრება დასრულდა არ გამოუცხადებიათ. დიდი შთაბეჭდილება გაუხუნარი იქნება და იგი შემდგომ შეხვედრებში კიდევ უფრო განმტკიცდება მპოვებს.

საბოლოო სიტყვები საქართველოს ქმ ფოთის საქალაქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა ან. ნ. ა. ლავროვმა აღნიშნა რომ სკკ XXIV ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებები ჩვენი სამრეწველო ქალაქის წინაშე ახალ საპასუხისმგებლო ამოცანებს სხავს. იგი შეიხება ქალაქის მრავალფეროვანი ცხოვრების ყველა დარგის წინსვლასა და პროგრესს. ფოთილებმა ყველაფერს გააკეთებენ, რათა სტუმრებს მეტი წარმატებით, მიღწევებით, გამარჯვებით შეხვდნენ.

საზეიო კრების შემდეგ სტუმარი-მასპინძლები დაესწრნენ ფოთის სა-

სურათში სტუმრების გასივრება საქართველოს თეატრის სოციალი სამმართველოს ტრაქტორი ფოთი ბ. გავრდენკოსი.

რაიონთაშორის სახელმწიფო დრამატული თეატრის წარმოდგენს ლ. სანიციის „მედეას“. სპექტაკლი მკურნებლობა გულბობლივ მიიღეს. შემდეგ კი მრავალი ფოთილის ოჯახის კაიო გულბობლივ გაილა ჩამოსულიყვნით.

დავაშვინით და დავიშვინით!

მართმა ახალგაზრდებმა, რომელიც ამ დიდ სტუმრებას თვალს ადევნებდა და ყველა ფოთილივით ხარ-

ობდა, თითქმის მოულოდნელად აღკვეთა განაცხადი: არ მეგონა თუ ამდენი სახელმწიფოებელი ადამიანი გვეყავა ფოთილებს, ახლა მართლაც მეტი გავსართვბს, რომ მათ არ ჩამოვრჩეთ. მხარი მივეცი, ჩვენი ქალაქი დავაშვინით და დავიშვინით. მართლაც, ამ ჭეშმარიტად სახალის დღესასწაულს აღწარმდელითი მნიშვნელობაც ჰქონდა. განსაკუთრებით მოზარდი თაობისათვის, რომელიც ეს-ესა პირველ დამოუკიდებ-

ბელ ნაბიჯებს დგამს მოდა, ამ დიდ და ღონისძიების შთაბეჭდილების ქვეშ მყოფ ფოთელ ახალგაზრდას ჩვენი დიდი დამწვენიელი ნიკო ნიკოლაძის სიტყვებიც მოვავლინოთ: ყოველმა თაობამ თავისი რამ უნდა შეიტანოს ახალი, სავარგისი, ერის საერთო საღაროში. მშუ, დაჯამწვენიო და დავიშვინო!

მ. მასკია.

ა ქ ა ვ ი ლ გ ი ფ ე ს ი

ა ლ ი ო მ ი რ ც ხ უ ლ ა ვ ა

ჩამი სიყრმის და სისარტულის წლები ფოთში გამიტარებია. აქ დავამთავრე გიმნაზია, აქვე დაიწყო პოეტობა და ჩემმა პირველმა ლექსმა აქაურთა გაზეთის ფურცლებიდან აისხა ფრთები, 1921 წელს. ბევრი ჩემი სიამე და სისარტული დავაგმირებული ფოთთან. ასე მგონია თითქმის ორმოცდაათი წლის შემდეგ, ყოველ ჩემს ლექსში გაისმის რიონის ლელა და შავი ზღვის ფოთი და სურთქვა. მე მახსოვს მართლაც ჭაობიანი ფოთი. საბჭოთა ადამიანებმა ხმელეთზე ამოიტანეს იგი და კოლხილის უმწვენიერეს ბაღარად

აქციეს. თვალს ხიბლავს და ახარებს ყოველ ეზოში მტრედებივით ჩაფრენილი სახლები და შენობები. ისევ ის ლამაზი საქალაქო სასწავლებელი და ყოფილი გიმნაზია, სადაც პირველად შეგდგი ფეხი და ყველაზე დიდ და ულამაზეს შენობებში მიმოჩანდა ამ პატარა ფოთში; ისევ ის ნიკოლაძის კოშკი, საიდანაც ჩემი ყრბობის წლებსაც ითვლებდა ქალაქის საათი და მისი ნარნარი ხმა უდიდეს სიამოვნებას მგვირდა მეოცნებე ჭაბუკს. მახსოვს დიდი, დიწხად მოსიარულე ქართველი ბრძენი ნიკო ნიკოლაძე, რომელიც ხიბლივით გასდო შავ-ზღვაზე და ძველი კოლხეთი ეგვიპტულ კულტურას აზიარა. მახსოვს ძველი სობორო, რომლის მივალსაფეხურს ტრიბუნად ვიყენებდით ხოლმე, და მეც ახალი ცხოვრების ავტორიტას ვიწყოლი და ლექსებს

მეღმაც ხიბლივით გასდო შავ-ზღვაზე და ძველი კოლხეთი ეგვიპტულ კულტურას აზიარა. მახსოვს ძველი სობორო, რომლის მივალსაფეხურს ტრიბუნად ვიყენებდით ხოლმე, და მეც ახალი ცხოვრების ავტორიტას ვიწყოლი და ლექსებს

კვითხოლობდი. ასეთი იყო ჩვენი ფოთი და მე განუსაზღვრებლად მიხარია, რომ იგი ასე გამწვენიერდა, გალამაზდა, განახლდა და, ძველი იერი და ეშხი მაინც შეინარჩუნა. მთელი გულით მივესალმები ჩემს მშობლიურ ფოთს და გუსურებებ მის მკვიდრ და კეთილ მოსახლეობას მრავალყამიერ სიცოცხლესა და ბედნიერებას.

ფ ო ტ ი

ზავი ზღვა, ბალატი დეღვა და ფოთი, ბუბა, გოლაზი, ზამბის ყუფი, ბალანარი ყრბითაჲს კალაპი ფოთი, ჩამი ყრბობის და ლამაზის ბაღი, მისი ყრბობის წლებსაც ითვლებდა ქალაქის საათი და მისი ნარნარი ხმა უდიდეს სიამოვნებას მგვირდა მეოცნებე ჭაბუკს. მახსოვს დიდი, დიწხად მოსიარულე ქართველი ბრძენი ნიკო ნიკოლაძე, რომელიც ხიბლივით გასდო შავ-ზღვაზე და ძველი კოლხეთი ეგვიპტულ კულტურას აზიარა. მახსოვს ძველი სობორო, რომლის მივალსაფეხურს ტრიბუნად ვიყენებდით ხოლმე, და მეც ახალი ცხოვრების ავტორიტას ვიწყოლი და ლექსებს

გულწრფელი და კეთილი

სურვილები

ამ შესანიშნავ ღონისძიებებზე თუ მეც ორასი სტუმარი ვიყავა, მინც ბევრმა, ცხადია, თბილისში მიჩვიების გამო, ვერ შეძლო მშობლიურ ქალაქში ჩამოსვლა. პარტიის საქალაქო კომიტეტის, საქალაქო საბჭოს აღმასკომისა და საქალაქო გაზეთ „ახალი კოლხეთის“ სახელზე მრავალი დებუმა მოსული: ამოიჩინა მიწინიერება რუსულ და ნიკოლაძე, პავლე ინგოროვა, გიორგი ნიკაია, თეოდანე დავითაია, ამოლონ ქუთათელი, ვლადიმერ ზამბახიძე, ვლადიმერ ანათაძე, ეკონომიურ მეცნიერებათა კანდიდატი გედლონ ხელია, მწერალი როდონ ქორტია, პარტიული, საბჭოთა და საემერო მუშაკები ნათელა ლალიძე, ილია ლალიძე, ნიკაიძე გაბუნია, ვახტანგ ქაქვიშვილი, ლევან კვაშია, გივბურთისი კარგოშვილი — ზორის პაიჭაძე, ცნობილი ქართველი გიორგიანი ფიზიკოსები გრიგოლ გაგუა, გოგი ანათაძე, ავთანდილ პაიჭაძე მხოვრავილ მიესალმნენ ფოთილების ზემის, სულითა და გულით ჩვენთან იყვნენ, მრავალად გულწრფელი, კეთილი სურვილი გამოხატეს.

ჩამი ქალაქსაც თავისი წმინდა ალაგები აქვს. იქ მისვლისას მათ მუდამ ეუფლებათ მოკრძალები და პატივისცემის გრძობა. ქვემარტად რომ მწელია აუღილებლად ჩაუარო გვირდი ელაგუა ამამუცილის დიდმოტარურ ნამუშევარს იკოლ დედას! — ომში დაღუპულ ჩვენს თანამოქალაქეთა დიდების მონუმენტად რომ აღმართულა.

კულტურისა და დახვეწების პარკში ღირსშესანიშნავი ძეგლია ქალაქის დიდი მოამაგის, გამოჩენილი ქართველი მოაზროვნის ნიკო ნიკოლაძის ბუხტი. იმავე პარკშია მგზნებარე ფოთელი ბოლშევიკის გრიგოლ მელაიას საფლავი და ბიუსტი, ხოლო ნინოშვილის უბანში დიდ სამამულო ომში დაღუპულ მათა სასაფლაოა.

მრავალრიცხოვანმა სტუმრებმა და მასპინძლებმა თაყვანი სცეს, ცოცხალი ყვევლების გვირგვინი მოიტანეს ამ წმინდა ალაგებზე.

ფოტომონტაჟი ბ. გავრდენკოსი.

